

Előfizetési árak:
 Egész évre . . . 8 Kor.
 Fél évre . . . 4 "
 Negyedévre . . . 2 "
 Egyes szám ára 20 fill.
 Előfizetési díjak a kiadó-
 hivatalba küldendőek.

BUDAFOK ÉS VIDÉKE

Hirdetési díjak:

Egész oldal . . . 32 Kor
 Fél oldal . . . 18 "
 Negyed oldal . . . 10 "
 Nyolczad oldal . . . 6 "
 Tizenhatod oldal . . . 3 "
 Nyiltér sora 60 fill.

TÁRSADALMI, KÖZGAZDASÁGI ÉS VEGYESTARTALMU LAP.

Megjelenik minden vasárnap

Felelős szerkesztő:
KLEGER BÉLA.Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Budafok, Fő-utca 119. szám.

Harcz a kontárok ellen.

A hazai kisipar egyik rákfenéjére akarunk e cikkben rámutatni. Olyan bajról szólunk, melyet lépten nyomon tapasztalhatunk Magyarországon minden városában s nagyobb községeiben s amely bajt mégis hallatlan nemtörődomséggel tűrik nemcsak az illetékes iparhatóságok, de legtöbbször maguk az érdekelt iparosok is. A kontárok-ról szólunk, a modern ipar azon elős-díjeiről, akik anélkül, hogy a mesterséget megtanulnák vagy hozzá értenének, a törvény minden védelmével és jogával felruházva üzik az ipar-ágot s elveszik a tanult iparos kenyerét. Végtelenül igazságtalan ez a helyzet, nem csoda, ha a helyzetükkel elégedetlen vidéki iparosok visszasírják a czéhrendszert, mely ha maradi volt is, ha kényelmetlen és együgyű volt is, de a kontár gyilkos konkurrencziája ellenében megvédte a tanult mesterembert.

A szabad verseny elve szép s teljesen megfelel a modern szellemnek, mely a mai ember életfelfogását átlengti. De sajnos a szabad versenynek már oly nagyok a kinövésai, az elv helytelen alkalmazása már annyi igazságtalan és méltatlan helyzetet teremtett, hogy egyes iparágakban már nagyobb kárát látják mint hasznát.

Éveken át tartó keserves küzdelemmel tanulja meg az iparos az ő mesterségét. A legtöbb iparos, mire

önálló lehet, már benne van a férfi kor nyarában, tehát egy emberöltő mult el, míg annyira tudta vinni hogy valami szerény műhelyt tudott magának berendezni s megrendelőkre, hitelre, bizalomra szert tenni. Önállóságának első eredménye természetesen az, hogy az állam ráteszi kezét az ő kis existenciájára, sujtván őt aránytalanul magas III. osztályu kereseti adóval; nyomon követi ezt a községi adója s a többi illeték. Nem az iparosnak, az államnak s a községnek van tehát elsősorban haszna abból, hogy az iparos önállóvá lett.

Vajjon a nagyadóért mit adhat az állam ellenérték fejében a polgárnak, s itt az önállóvá lett iparosnak? Első sorban bizonyára jó törvényeket.

Nos, ez az ellenérték nálunk Magyarországon nemcsak hogy nincsen meg, de ipartörvényeink a nagyobb vonatkozásokban egyenesen ártalmára vannak az iparosnak, legkivált a kisiparosnak. Amikor a manapság érvénybenlevő ipartörvényeket hozták, ezekkel akarták megmenteni a nagyipart, mely addig Magyarországon nem létezett. E törvényekben egy kalap alá van véve a kisipar és nagyipar, a legtöbb esetben mind a ketőre ugyanazokat a paragrafusokat alkalmazták. Ez volt az első óriási hiba. Ég és föld a különbség a kis ipar s a nagyipar, vagyis a gyári ipar között minden tekintetben. A törvénynek ugyanazon rendelkezése előnyös lehet a nagy iparra, de csa-

pás a kisiparra és megfordítva. Sajnos, az előbbi eshetőség a gyakoribb, sőt mondhatni az általános, aminek az az eredménye, hogy némi gyár-iparunk csak teremődött valahogy de kisiparunk mindinkább hanyatlak.

Az ipartörvény legkártékonyabb intézkedése kétségen kívül az, amely megengedi, hogy nem képesített egyének is üzhethetnek bármilyen iparágat ha iparendélyt eszközölnek ki maguknak az illetékes hatóságnál. Ez pedig csaknem minden egyes esetben megadja az engedélyt, mert hiszen a lehető legkönnyebb formásokhoz van kötve az iparendély megadhatása. Nevezetesen üzletvezetőt kell bejelentenie annak, akinek az iparra képesítése nincs, de azt mégis üzni akarja. Ennek az üzletvezetőnek képesített iparosnak kell lennie s tényleg kell is működnie az illető műhelyben vagy ipari telepen.

Ez pedig a legszűkebb valami. Mert hisz csakis tanult szakemberekkel lehet az iparágat üzni, hozzáértő emberek kellene a műhelyben ugy is, tehát munkásai közül jelent be valakit rendszerint a kontár s aztán csinálhat kénye kedve szerint amint akar.

A helyzet tehát az, hogy a törvény semmiféle előnyben nem részesíti a képesített, tanult iparost a tanulatlan s a mesterségbe belecsöppent egyén között.

De hány esetben játszik ki a kontárok a törvénynek az üzletveze-

A „Budafok és Vidéke“ tárczája.

A fátyolos asszony.

A harmadik emeletről a kis szőke hivatalnokné elment nyaralni. A nagy, piszkos bérházban megbotránkozva tárgyalták az esetet és sűrűn lehetett hallani haragos kifakadásokat.

— A gyalázatos! Mind elhurezolja, amit a férje nagynehezen összekapart.

A kövér mechanikusné, aki nem tudni miért, kiváltkép haragudott a csinos, szőke asszonykára, epésen jegyezte meg.

— Na, ennek a teremtésnek sem lesz jó vége!

A kis szőke hivatalnokné szóval elutazott. Konflis vitte a pályaudvarhoz és rengeteg kalap meg egyéb skatulyákat cipelt magával.

A férjét, a boldogtalan Sulyok Jánost őszintén sajnálták a nagy bérház lakói. Igyekeztek is ezt jólkülleg kimutatni. A kövér mechanikusné megállította az első szalmaözvegy napon Sulyok Jánost.

— Hát elment a kedves felesége, Sulyok ur?

— El biz az!

És Sulyok János komoran, gondtellen lógatta a fejét. Sójajtott egyet és lenézett a napsütött, tág udvarba.

A kövér mechanikusné újra fölvetta a szót.

— Hm, nagy baj ez a mai szük világban Nemde, Sulyok ur?

Sulyok János hosszu száraz ujjával, melyek sárgák voltak a dohányzástól, végigsimította a homlokát és újra sóhajtott.

— Az asszonynak igaza van, — mondta aztán — szorakozni is kell.

A kövér mechanikusné nem szólt többet. Gunyosan nézett a boldogtalan Sulyokra és vont egyet a vállán.

— Papucs alatt nyög a jámbor! — gondolta és dühösen ment vissza a lakásába.

A nagy bérházban, hol csupa szegény ember lakott és a gyerekek révén mindenki ismerte egymást, még egy hétig legalább tárgyalták az esetet. Sulyok Jánost már nem is sajnálták. Pipogya ember, papucshős, ez volt róla az általános vélemény. Megérdemli a sorsát.

Egy hét mulva a nagy, piszkos bérházban még nagyobb botrány történt. És épen a harmadik emeleten, a Sulyok János lakásán.

Sulyok Jánoshoz ugyanis egy sűrűn lefátyolozott asszony személyt láttak bemenni fényes délbén, aki aztán ki se jött többet. A kövér mechanikusné vette észre legelőbb.

— A szeretője Sulyoknak bizonyára mondta ki a szentenciát.

A bérház lakóinál nagy felháborodást keltett az eset. Egyszerre Sulyokné felé fordult a részvét, aki bizonyára nem is sejtí a csunya árulást, amit elkövetnek ellene. Szegény asszony, tán szándékában sem volt a nyaralás hiszen olyan jó szelid asszonykának látszott. Ez a czudar, farizeus ember tuszkolta el bizonyára, hogy ne legyen utban.

A sűrűn fátyolozott nő pedig éjjel-nappal ott tartózkodott a Sulyok János lakásán. Csak néha-néha mozdult ki, akkor is Sulyokkal.

A mechanikusné egyre dühösebben szaladt le a házfelügyelőnéhez.

— De édes nagysád hogy engedhetik ezt

meg? Szóljon az urának, hogy jelentse fel a rendőrségnek. Minden tiszteséges lakos kiköltözködik innen!

A házfelügyelő, a hatalmas, nagy bikaöölő sváb dühösen mordult rá a feleségére, amikor ez a mechanikusné indítványával előállott.

— Csak az kellene, hogy én a Sulyokot följelentsem. Nem tudod, hogy Sulyok a városnál dolgozik. A multkor is, amikor valaki följelentett, hogy egészségtelenek a lakások, egyedül neki köszönhetjük, hogy meg nem büntettek.

— Hát semmit sem lehet tenni?

— Nem!

A bérház lakóit ette a méreg. Mégis gyalázat, hogy ilyen czédaság eshetik meg büntetlenül. Irni kellene annak a szegény Sulyoknének. A kövér mechanikusné gyorsan váltalkozott is rá. De nem lehetett megtudni a Sulyokné ezimét. Sulyok, a czudar, a farizeus, ugy látszik, előre számított erre is.

A piszkos bérház szenzációja kijutott az utcára is. Lent a bérkoesiállomásnál jóízűeket mondtak róla a mosdatlan száju bérkoesiek. A tehetetlenség érzése, a mely Sulyokkal szemben ránehezedett a bérházi lakókra, a megszólásban, szapulásban keresett magának kielégítést.

A kövér mechanikusné azonban visszafojtotta dühét, számította a napokat, a mikorra Sulyokné megérkezik a nyaralásból. Hat hétnél tán csak nem nyaral tovább, a nagy urak is addig szoktak.

És hat hét mulva csakugyan megjött Sulyokné. Az a czéda teremtes, a Sulyok szeretője a sűrű fátyolával már két nappal előbb eltűnt. A boldogtalan Sulyokné újra konflis

tökre vonatkozó enyhe követelményeit is! Hisz a legtöbb kontár műhelyének, vagy telepének nincs üzletvezetője egyáltalában!

Hatóságaink végtelen nyugalommal nézik, mint nő a pénze vagy egyéb körülmény által valamely iparágba belecsöppent kontár a képesített iparos fejére! Mert akármit beszélnek is, a kontárban nincsen meg a mesterség megbecsülése, a tisztességes verseny iránti érzék, a testületi szellem, a munkás érdekének istápolása. A kontár ideig vállalkozó aki addig facsarja a ciztrotomot, amíg leveses, aztán félrehajítja és más mesterség, helyesebben kontárság után néz.

Ha esetleg vagyonos a kontár, az kész veszedelem a képesített iparosnak. Potom áron vesztegeti az árut, hogy a konkurrencziát lehetetlenné tegye. De másrészt megelégszik kisebb nyereséggel is, mert hisz ő nem hozott annyi áldozatot, hogy a mesterséget elsajátítsa.

Szóval a kontár az iparos alja, akár gazdag, akár szegény.

Évek óta hasztalanul sürgetik a jobbkat, a képesített iparosok az ipartörvény revízióját. Hasztalanul, mert az ipartörvény a nagyipar számára készült, annak pedig specialitá a törvény ellen nem lehet panasz.

Társadalmi uton kell tehát a harcztot felvenni a kontárok ellen! Álljanak össze a képesített iparosok és társadalmi uton védjék meg jogos existenciális érdekeiket, miután a törvény nem tudja megvédeni őket. Harcztot kell indítani ellenük, eszköz és mód a harcviselésre kínálkozik elég.

Egy öntudatos iparos.

Társas és olvasó körünk ügye.

Érzem, tudom, hogy lesznek sokan azon véleményben, hogy ezen tárgy mellyel most foglalkozom, nem való e lap keretébe, nem alkalmas a lap összes olvasó közönsége egyetemes érdeklődésének lekötésére.

Bár ez utóbbiban mindenesetre van igazság, mégis hiszem, hogy nem lesznek kisebbség-

hozta az állomástól s a lépesőkön föl a Sulyok János karján jött. Az egész bérház kiállott a folyosóra és onnan nézte, amint a Sulyok-pár boldogan, vidáman a lakásába tért.

Az a özudár Sulyok János egy csöpp bünbánatot nem érzett, Szemtelenül nézett szét a folyosón és vidáman köszöntötte a kövér mechanikusnét.

— Na hiszen várj csak, lesz holnap ne mulass! gondolta a mechanikusné dühösen és annyira előntötte az epe, hogy kénytelen volt elpáholni a kis fiát, aki ott lábatlankodott körülötte.

Sulyok Jánosné másnap reggel jókedvűen üdén rebent ki a lakásból, kosárral a kezében. Sietett a csarnokba. A folyosón elébe állt a mechanikusné.

— Na hogy mulatott édes Nagysád? kérdezte édeskészen.

A kis, szőke, filigrán asszony elpirult.

— Jól, nagyon jól, — mondta zavartan és igyekezett elszabadulni.

— Oh, oh, édes nagysád, meghiszem azt! Hiszen ki nem mulat jól fürdőn? Hanem tudja, itthon is jól mulattak. Már mint teszem, a kedves férje. Oh, az nagyon jól mulatott.

Hát jól tette, — mondta az asszonyka ártatlanul, mit csinálhatott volna?

Ugy? Nagyon jó. Hát csak jöjjön be édes nagyság hozzám, majd beszéllek én magának szép dolgokat...

És czipelte magához a boldogtalan asszonyt,

ben azok, kik velem együtt azt tartják, hogy az alábbiakkal nemcsak helyes de szükséges is a nyilvánosság előtt foglalkozni, mert hiszen ezen lap existenciája első és legfőbb sorban Budafok község intelligens közönségének érdeklődésével van elválaszthatlan kapcsolatban, már pedig ezen közönségből áll társas- és olvasó-körünk is, tehát az érdekközösség elvitázhatatlan.

De nemcsak ezen okból szükséges a nyilvánosság. Társas és olvasó körünk jelen helyzete és azon való segítség módozata esetleg példaként szolgálhat járásunk más községekben is. Mert ha Budafokon a járás legnépesebb és mondjuk hasonló egyesület alakításra legalkalmasabb közönséggel bíró községében az alábbirt helyzet közetkezet be, feltétlen bizonyossággal állítható, hogy a minden tekintetbe csekélyebb erővel rendelkező többi községek társasköröi sokkal rövidebb időn belül hasonló kellemetlenségekkel fognak küzdeni.

Nem szabad tehát helytelen precedenst alkotnunk, mert esetleg nemcsak magunknak, de másoknak és másutt is kárt okozunk, vagy — mi nem kevésbé elkerülendő — nevetségessé válunk.

»Miről is van tehát tulajdonképpen a szó?« — kérdik bizonyára igazolt türelmetlenséggel szives olvasóim. Megmondom. Arról, hogy társas és olvasó körünknek egyszerűen nincs meg a rendes kiadások fedezésére szükséges rendes bevétele. Egy szóval: nincs pénz. Az egyesület pénztárnoka az elodázhatatlan szükséges kiadások fedezésére felmutat egy ürességben telhetetlen kasszáját. (Ha ugyan az ily tárgy kasszájának nevezhető!)

Önkénytelenül merül fel a kérdés, hogy: »Vajjon lehet-e, s ha igen, érdemes e ezen bajon segíteni, vagy mint nem életképes egyesület, hulljon vissza a semmibe, a miből lett?«

A válasz reá egyhangulag az, hogy lehet és érdemes.

Kérdés tehát, hogy mi módon? Kétféleképen. Először úgy, hogy az eddigi 16 korona tagsági díj emeltesse fel 20 koronára. Második eset az, hogy ne a tagsági díj, hanem a kártya pénz emeltesse 20 fillérről 40 fillérré.

Lássuk e két segítség mindegyikét külön-külön. A tagsági díj felemelése társas és olvasó-körünk pénztárába hozhatna évenként 400 Kor. többletet, mert ezidőszerinti tagjainak száma 100.

De csak hozhatna mert valóságban nem igen fog több befolyjni 200 koronánál. Nem pedig azért, mivel a tagsági díj felemelésének a kör kebelében oly ellenségei vannak, kik inkább kilépnek a körből, semmint abba beleegyezzenek. Hozzávetőleg lehetnek 10-12-en.

Mondjuk ki mindjárt, hogy ezen uraknak van némi igazságuk. Ők ugyanis különböző okok miatt csak igen ritkán jelennek meg a körhelyiségekben, s így a tagsági díj ellenében megfelelő szórakozásban nem részesülnek. Most pedig reájuk rovatnék új teher, de semmi újabb előny.

— Na hiszen alaposan elkeserítettem azt a szegény teremtést-mondta később a házfelügyelőnek a kövér mechanikusné. — Ugy el volt képedve, hogy még szólni sem tudott. Elválnak, biztosan elválnak.

A nagy piszkos bérházban, mint futó tűz terjedt el a hír, hogy Sulyokné mindent tud. Na hiszen léssen itt spektakulum!

És este a bérházi lakók majd, hogy szoborra nem váltak a meglepetéstől. A Sulyok-pár vidáman, boldogan jelent meg a folyosón. Sulyok János vitte az asszony virágos ernyőjét és közben kaczagva köszöntötte a kövér mechanikusnét. A népligetbe mentek és Sulyokné szerelmesen simult a férjéhez.

A bérházban értelmetlenül bámultak egymásra az emberek. Csak bámultak és ők, a jámborok nem tudták, hogy Sulyokné nyaralása csak egy hétig tartott s hogy a többi öt hetet mint hű és odaadó hitves a férje oldala mellett töltötte a kis, szőke asszony. És öt héten át mint a férje szeretője sűrű fátyol alatt szerepelt Sulyok Jánosné.

Pakots József.

Méltatlankodásuknak tehát meg van az alapja és pedig különösen azért, mert van az segítség is. Méltányosabb, igazságosabb. Ez a kártyapénz felemelése.

Lássuk csak közelebbről. A kör kiadásai az utóbbi időben nagyon megnövekedett és pedig úgyszólván a körhelyiség fűtési és világítási költségeinek fedezésére. Ennek oka azon — különben örvendetes — jelenségben leli magyarázatát, hogy a kör tagjai esténként többször keresik fel az olvasókört és huzamos ideig maradnak együtt. Az együttlét oka azonban legnagyobb részt azonban az alsós, angen vagy tarokk.

A kör kiadásainak emelkedését tehát első sorban a kártyázók okozzák. Szerény nézetem szerint mi sem volna tehát méltányosabb, mint, az, hogy a kártyázók fedezzék is általuk okozott túlkiadást. Hogyan? Egyszerűen a kártyapénz mértékletes felemelése által.

Ez ideig a kártyapénz volt fejenként 20 fill. Emeltesse fel 40-re és miután méltányos, hogy a nappali kártyázók az éjjeliéktől megkülönböztessenek, mondja ki a kör, hogy a nappali kártyázók az éjjeliéktől megkülönböztessenek, mondja ki a kör közgyűlése, hogy a kártyapénz este, esetleg éjjel 11 vagy 12 óratól kezdődőleg 60 fill. Ez nem is túllzás, ha figyelembe vesszük, hogy más játéknál mit fizetnek.

Nézzük például a billiárdot. Ennél a játékosok óránként 50 fillért fizetnek, míg ha valaki ma leül kártyázni este 9 órakor s játszik éjjel után 1-2 óráig, fizet mindig csak 20 fillért. Mellette szól a kártyapénz felemelésének az is, hogy a kártyázók meglehetősen magas alapon játszván a 20-40 fillér kiadási szaporulat nem tesz náluk különbséget.

Ezen az úton legkevesebb évi 400 korona rendes bevétele lenne társas és olvasó-körünknek, mely elégséges a túlkadások fedezésére és helyre állítaná a bevétel és kiadások mérlegét. Ez volna az egyedüli helyes és méltányos segítség, mit a legfényesebben igazol azon tény, hogy első sorban és nem egyszer volt alkalmunk hallani épen a kártyázó uraktól azon nézetük nyilvánítását, hogy ők játékuik alkalmával a körtől többet kapnak, mint amit ők adnak.

Miután maguk az érdekeltek beismerik ezen tényt, a kártyapénz felemelése a tagok körében legcsekélyeb visszattetszést, vagy izgatottságot nem szülné, s a bajon mégis gyökeresen segítve lenne.

A leghatározottabban állást kell azonban foglalnunk a választmányynak e hét folyamán hozott azon határozata, illetve javaslata ellen, hogy a kör pénzzavarán a kör tagjai között esz-közlendő gyűjtés által kíván segíteni.

Eltekintve azon ferde helyzettől, melybe a könyöradományos gyűjtés folytán jutnánk, e módozat mint nem célravezető: elvetendő.

Ugyanis nem arról van szó, hogy a kör pénztára pillanatnyi pénzzavarban van, s néhány korona nem remélt jövedelem, segítene rajta, hanem a tény az, hogy több a kiadás, mint a bevétel. Tegyük föl, hogy most sikerül is a gyűjtés, de mi lesz a jövőben? Ismét új gyűjtés? Ez nem járja. Az esetleges adományok úgyis csak a kör tagjaitól lehetnének elfogadhatók, idegentől nem. Az egyik ad, a másik nem, holott minden egyes egyesület sarkalatos tétele kell hogy legyen az »egyenlő« teher elve minden egyes tagra.

Ha elodázhatlan szükségünk van bevételeink szaporítására, úgy segítségünk azon közös erővel, válvetett összetartással és vegye ki magának kiki a teher megfelelő részét, de ne tegyük ki magunkat kicsinyes kapkodások miatt gúnyos pikáns megjegyzéseknek.

A választmány gondja, hogy egy megfelelő alaposságú, részletesen kidolgozott segítségi módozatot nyújtson a kör közgyűlése elé, s én megvagyok róla győződve, hogy ezen intelligens testület vita nélkül elfogja fogadni a saját megterhelhetőségét, de csak oly alakban, mely az egyesület komolyságát, tekintélyét még a legmesszebb menő rosszakarat segítségül vételével sem érinteti.

H I R E K.

— **Közgyűlés.** Budafok nagyközség képviselőtestülete a folyó 1902. évi április hó 12-én délután 3 órakor a község ház tanácstermében ülést tart a következő tárgysorozattal: 1. Jelentés Kling Vilmos tanítónak helyettesítéséről. 2. A vízvezetési részvény-társaság átirata a hydrans javítási költségek tárgyában. 3. Jelentés a tűzcsapok rossz állapotáról. 4. Eberhardt Vilmos kérvénye uszodavállalatának segélyezése iránt. 5. Főszolgabírói rendelet a körállatorvosi

állás újonnan szervezése tárgyában 6. Szabó Rezső kérvénye segély iránt. A hozott határozatokról — lapunk zarta levén — legközelebbi számunkban fogunk megemlékezni.

A biai olvasó-népkör f. évi május havában ünnepli 25 éves jubileumát. Az ünnepély napja még nincs meghatározva, a részletes program is ezután készül még, mivel sürgősebb teendői akadnak az áldozatkész tagoknak, olvasó helyiségük kibővítését akarják keresztülvinni a jubileum előtt s a mint látszik, tervök sikerül, az új falak két hét alatt tető alá kerültek s e hó végéig a külső és belső tisztogatás is valószínűleg be lesz fejezve. Lélekemelő látvány a tagok buzgalma, mely abból is kitetszik, hogy a fogattal rendelkezők egész napi munkát végeztek anyagszállítással ingyenesen, pedig a kör tagjai aránylag a szegényebb osztályból valók. Búszke öntudattal tekinthet vissza ez a kör 25 éves múltjára mind anyagi mind erkölcsi tekintetben. Házbirtokot szerzett három koronás tagdíj bevételeiből s a hazafias mozgalmak s nemzeti ünnepélyek rendezésénél vezérszínként ragyogott fennállása óta.

Nepkönyvtár adományozás. A biai olvasó-népkör folyamodványára s ügybuzgó elnökének Barkész Kálmánnak utanjárasára a Nm. Földmívelési Miniszter Úr 173 kötetből álló nepkönyvtart s azonfelül egy könyvszekrényre 20 koronát ajándékozott a folyamodó kör tagjainak.

Műkedvelői szinelőadás. A Tóth József kir. tanfelügyelő jubileuma alkalmából rendezendő szinelőadásra derék műkedvelőink — most már teljes szerepbeosztással — szerényen készülnek. Az odaadással tartott próbák alkalmasít meg-hozzák a várt eredményt, s az előadás még e hóban megtartható leend. Közönségünk érthető érdeklődéssel néz az eredmény elé.

Hölgy-estély. Társadalmi életünk egészséges voltának fényes bizonyítéka a tegnapi vacsora a társas- és olvasókör helyiségében, hol is a legszeretettelőbb házigazdak társaságunk hölgyei voltak. Midőn e sorokat írjuk a társaság a legjobb kedélyben ül együtt azon pazar vacsoránál, mint a kedves háziasszonyok elismert gazdasszonyi tudománya össze és előállított.

Nemzeti ünnep. Mindössze 2 nemzeti színű lobogó jelezte, hogy ünnep volt ápril 11-én. Az állami leányiskolában az ünnep alkalmából a gyermekek mutatták be pár szavaltat és dallt a jelenlevők őszinte gyönyörűségére. Kár, hogy e kis ünnepély nem volt szélesebb körben tudomasra hozva, mert úgy bizonyára nagyobb lett volna a megérdemelt érdeklődés.

Zenés mise. Mult számunkból tévedésből kimaradt annak megemlézése, hogy a húsvét első ünnepén tartott isten tisztelet alkalmával dalardánk énekelt és pedig igazán nagyon szépen. Minden egyes darab kitűnően sikerült és a szoló betétek gyönyörűek voltak.

Fősorozás. Az érdekelteknek ismételtlen figyelmébe ajánljuk a lapunkban megjelenő, s a f. évi újonczállításra vonatkozó előjárósági hirdetményt.

Hornisch György községi képviselőt, helybeli tekintélyes polgárt f. hó 10-én baloldali szelutés erte. Hozzá tartozói szerencsése jókor észre vették a kamarában összerokadt beteget, s a gyors orvosi segély eredményeként tekint-hetjük azon örvendetes hirt, hogy a beteg az első időben bénult tagjait immár mozdítani tudja. Őszintén kívánjuk a mielőbbi felgyógyulást!

A nemzetközi kertészeti kiállítás király-díja. A király az Országos Magyar Kertészeti Egyesület által május 3—12-ig rendezendő nemzetközi kertészeti kiállításra, tegnap küldötte el tiszteletdíját, mely vert ezüstből s onix talapzaton álló szőlőtőkét ábrázol, rajta két hegyi kristályból készült lopó, s a talapzaton 6 kristály pohárból álló boroskészlet van. Az állvány közepén kis pajzsban látható a király nevének aranyból vert kezdőbetűi, másik oldalán pedig e fölírás: Ó császári és apostoli királyi felsége tiszteletdíja. A király tiszteletdíját, valamint Budapest főváros jutalomdíját, s a többi város és az egyes adományszókö tiszteletdíjait a kiállítási rendezőbizottság a kiállítás területén ki fogja állítani.

A szőlőfelújítási költségek. Az 1896. évi V. törvényezikk alapján szőlőtelepítési kölcsön címén 26 millió korona adatott. Ez összegből 12 százaléka kis embernek jutott, 75 százaléka pedig oly kisbirtokosnak, a kiknek 800 négyszög-öltől 4 holdig terjedő szőlőterületük van. A szőlő-termelés föllendülésére a földmívelésügyi minisz-ter 3 millió amerikai szőlővesszőt, 516.000 olt-ványt, 655.000 európai szőlővesszőt, 660 méter-mázsa szénkénegét, 24 darab szénkéneg-fecskendőt, 12 peronoszpóra-permetezőt, 882.000 darab

szőlőkarót osztatott ki a kis existenciák példa-adó tevékenységének istápolására.

Közönségünk figyelmébe. Fölkérettünk a következő sorok közlésére: »A vidéki közönség egy részének tájékozatlansága következtében még mindig nagy számmal érkeznek. Budapestre 4 filléres levelezőlapok, melyek 1 filléres pótgjeggyel nincsenek ellátva s ennek folytán a kéz-besítés alkalmával csak pótdíjjal megterhelv kéz-besíthetők. Az ebből származó kellemetlenségek és kezelési nehézségek megszüntetése céljából felkérem a közönséget, hogy a 4 filléres régi kiadású levelezőlapokat a postára adás alkalmá-val I. filléres pótgjeggyel saját érdekében okvet-lenül lássa el.

Hirdetmény.

Alólirott községi előljárósága által ezen-nel közhírré tétetik, hogy a f. évi fősorozás

Bián ezen év Aprilis 15 és 19 napján fog d. e. 8 órától kezdődőleg megtartatni

Az első napon tartoznak megjelenni azon állítás kötelesek, kik Budafokon születtek; a második napon, vagyis 19-én pedig azok, kik nem budafoki születésűek, de itt tartózkodnak.

Az elmaradottak a törvényes kényszer-eszközök alkalmazása mellett elővezettetni fog-nak, s a késedelmüket kellőleg nem igazolják 20—400 koronáig büntethetők. A szándékos el-maradás büntetése 3 naptól 2 hónapig terjed-hető elzárás és 30—600 korona pénzbírság.

A különleges kedvezményre igényt tartók-nak a törvényben megjelölt családtagjai ugyan-csak a fentirt napokon megjelenni kötelesek.

Budafok, 1902. martius 21.

Góth Ferenc al jegyző.

Czermann József bíró.

JEGYZEKE 50,000 nyereménynek. Legnagyobb nyeremény a legszerencsésőbb esetben: 1.000,000 korona.

Table listing lottery prizes: 1 jutalom 600000, 1 nyer. á 400000, 1 " 200000, 2 " 100000, 1 " 50000, 1 " 30000, 1 " 20000, 1 " 15000, 1 " 10000, 31 " 5000, 67 " 3000, 8 " 2000, 433 " 1000, 763 " 500, 1238 " 300, 96 " 200, 81700 " 170, 3900 " 130, 4900 " 100, 50 " 80, 2900 " 40, 50,000 nyer. és jut. kor. összegben 13.160,000

Kiváló szerencse TÖRÖK-nél

Nagyon sokan szerencsések lettek általunk. Hat millió koronánál többet nyertek nálunk nagy-rabecsült vevőink.

Az egész világ legesélydúsabb sorsjátéka a mi m. kir. szab. osztálysorsjátékunk, mely nemsokára újból kezdetét veszi.

100,000 sorsjegy 50,000 PÉNZNYEREMÉNYVEL sorsoltatik ki, tehát az ösz-szes sorsjegyek fele nyer a mellékelt sorsolási jegy-zék kimutatása szerint.

5 hónap alatt összesen Tizenhárom millió 160.000 koronát, egy hatalmas összeget sorsolnak ki. Az egész vállalat állami felügyelet alatt áll.

Az I-ső osztály eredeti sorsjegyeinek tervszerű betétjei a következők:

Table of ticket denominations: egy nyolczad (1/8) frt —.75 vagyis 1.50 korona, egy negyed (1/4) " 1.50 " 3.—, egy fél (1/2) " 3.— " 6.—, egy egész (1) " 6.— " 12.—

A sorsjegyeket utánvétellel vagy a pénz bekül-dése ellenében küldjük szét. Hivatalos tervezet díj-talanul. Megrendeléseket kérünk azonnal de legkésőbb

f. év április hó 21-ig bizaiommal hozzánk küldeni.

Török A. és Tsa. BANKHÁZ

Budapest, Hazánk legnagyobb detail osztálysorsjáték üzlete.

Főáruháza osztálysorsjáték osztályai: Főüzlet: VI., Teréz-körút 46/a. Fiókok: 1. Váci-körút 4.

2. Múzeum-körút 11. 3. Erzsébet-körút 54.

Rendelőlevél levágandó. TÖRÖK A. ÉS TÁRSA bankháza Budapest.

Kérek részemre I. oszt. m. kir. szab. osztálysorsjáték eredeti sors-jegyvet a hivatalos tervezettel együtt küldeni.

Az összeget korona összegben } utánvételezni kérem } postautalvánnyal küldöm } mellékelem bankjegyekben (bélyegekbén). } A nem tetsző törlendő.

Pontos ezim: _____

Feller-féle Elsa-Fluid

az „ELSA“ védjeggyel
arany- és ezüstérmekkel lett a berlini,
londoni, marzeillei, nizzai, római és párisi
kiállításokon kitüntetve.

Minden tévedést elkerülendő

ezzel felkéretik a t. nagyközönség, hogy az „ELSA-FLUID“ vásárlásánál
világosan

„Feller-féle Elsa-Fluidot

kérjen.

Feller-féle „Elsa-Fluid“

nelkülözhetetlen nép- és hziygögszer, mely biztos és gyors segítséget nyuj.

Feller-féle „Elsa-Fluid“

ezerszer kipröblt kitünö növény-eszencia-fluid, mely esodás hatással segít és gyógyit a leg-
több betegségnél.

Feller-féle „Elsa-Fluid“

mint azt 12546 elismerü levél igazolja, kipröblt szer fejfájás, fülzúgás; idegfájdalom, resz-
ketés, gyengeség, bágyadtság ellen; gyógyit fogfájást, rossz szájszagot és erősiti a foghust;
biztosan gyógyit hűles vagy légvonat által támadt izomfájdalmat, oldalszurást szaggatást,
köszvényt, reumát, csúzt, megmerevedés, kéz- és lábfejást; szemviznek kitünö; — fölülmulhatatlan
hurutnál, köhögésnél rekedtségél, láznál, izzadságnál, régi vagy új gyomorbajoknál, étvágytalanságnál,
ájuldozásoknál, kólikánál, gyomornyomásnál, has- és gyomorgöresöknél és sok más bajoknál. — A hálás
paciensek saját tapasztalatból írják, hogy a

Feller-féle „Elsa-Fluid“

oly bajoknál is gyorsan és biztosan segít, melyek a használati utasítás-
ban ninesenek megemlitve. — Nehéz esetekben orvosi tanács veendő
igénybe a „FELLER-fél ELSA-FLUID“ mikénti használata miatt, mert
számos orvos, ki e szert beteginél megpröbálta, azt a legmelegöbben ajánlja.

Feller-féle „Elsa-Fluid“

csak az, mely a minden üveghez mellékelt használati utasításon a
„FELLER“ nevet viseli és melynek minden üvegje a fönt látható
„Elsa“-védjeggyel van ellátva.

Feller-féle „Elsa-Fluid“

semmiféle más Fluiddal ne tévesztendő el — és tanácsos határozottan
„FELLER“-féle „Elsa-Fluidot“ kérni. — Óvakodjunk utánzatoktól. —
Mindenki, ki a „Feller-féle Elsa-Fluid“ készitöjének egy utánzatot

küld, jutalmat kap.

Használati utasítások és prospektusok ingyen és bérmentve küldetnek.

Bérmentve és ingyen csomagolással küldi utánvétellel vagy a pénz előzetes beküldése után az egyedüli készitö:

„Elsa-Fluid“-gyár FELLER V. JENÖ, Stubica Templom-utca (Horvátország.)

Főraktárak Budapesten: Török József gyógyszerháza, Király-utca 12., Dr. Egger „Nádor-gyógyszertára“, Váci-körut 17.
Zoltán Béla gyógyszerháza, Nagykorona-utca 23.

ÁRAK:

1 tucat Feller-féle
„Elsa-Fluid“ ára
póstán bárhova bér-
mentve 5 korona
2 tucat 8 kor. 60 f.
3 „ 12 „ 40 „
4 „ 13 „ — „
12 üvegnél keve-
sebb nem küldhető
póstán.

Francia pezsgöbor gyárosok

FRANÇOIS LAJOS és Tsa

császári és királyi udvari szállitók

Fülöp Szász Coburg Gothai Herczeg Ö Fensége szállitói.

BUDAFOK (PROMONTOR.)

Diszoklevél:

Liszabon 1890.

Bordeaux 1896.

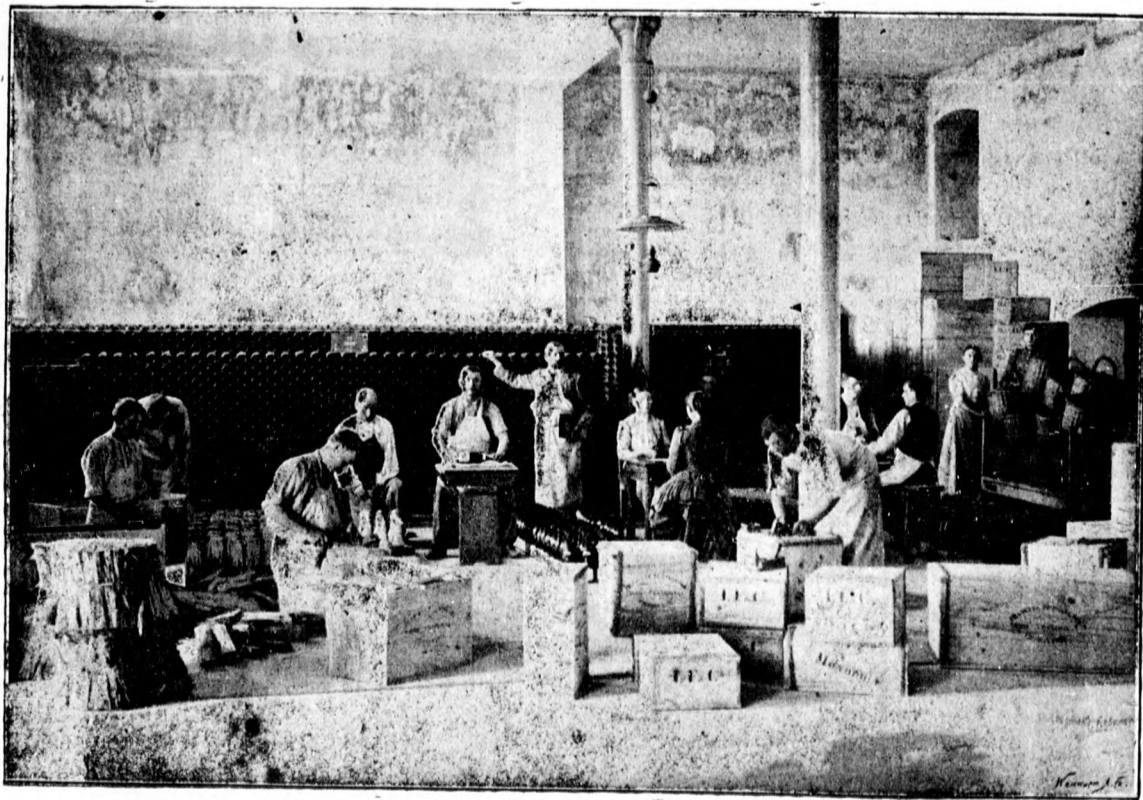
Páris 1896.

Aranyérmek
elsőrangú kitüntetések:

Páris, Nizza, Temesvár,

Antwerpen, Budapest,

Marseille, Brüssel, Bécs.

Csomagolás.